

Tagen av Daga

Månegarm

Stungen av vanvettets hand
Stålet förlöser min själ
Världen flimrar förbi
Ett frö är sått av mitt blod
Ett kallt regn faller
Över smärtans isande rymd
Vem vet hur väven ska bli
Nu väntar mig fädernas hall

Buren av varsamma händer
Mitt syfte nu uppfyllt och klart
Mina bojar nu brustna
Blott död är början till liv
En viskning i vinden
Färdas mot okända djup
Vinner sin makt
Ske det som nu måste ske

Likt balders död
Vi mist vår väg
Hör blodets röst
Bära oss till stjärnorna